

Titulus. cclvi

Optuit
epm et
charita
te pati

titissime et volūtarie eū desiderio: et cū in-
timo cordis affectu ad honorē dei quia
null⁹ poterit eū cogere nisi ipemet pmit-
tere velit. Et iō necesse erit q̄ talis hō sit
benignissim⁹: vt habeat voluntatē ita pi-
am et benignā erga humanā naturā ⁊ ali-
os hoīes. et tantū diligat hoīes vt cōpa-
tiatur eis: vt velit mori et dare vitā suā p
ip̄is: vt p mortē suā liberent a penis eter-
nis. ⁊ q̄ magis velit saluatiōē hominū
q̄ seruare vitā suā. qm̄ si nō sit ita: tūc nō
moriē p hoīb. qz nullus poterit cum cō-
pellere ad moriendū nisi pcedat ex ei⁹ me-
ra volūtate pia et bona. Et ideo oportet
bit q̄ non attendat ad maliciā hoīm: nec
ad iniurias nec ad offensas. sed magis at-
tendat ad homines ppter naturā humani-
tatis: et diligat eos in q̄ntum sunt hoīes
et portant dei imaginem ppter auiam ra-
tionalē: et in q̄ntum sunt sui fratres p sui
naturam. Et iō oportebit q̄ non habeat
hoīes odio ppter peccata et malicias eo-
rū: sed magis cōpatiat⁹ ⁊ doleat de malis
eorū. qm̄ si talis nō esset: tūc nō esset cōne-
niens p satisfactiōē: et tali hoīe indiget
natura hūana: nec pōt aliter liberari. Et
ideo necessario oportebit q̄ tanta sit sua
bonitas ⁊ benignitas: q̄ vincat malicias
⁊ nequiciā. ⁊ tanta sit sua mansuetudo: q̄
vincat oēm crudelitātē ⁊ impietātē. ⁊ tan-
ta sit sua patientia: q̄ vincat oēm iniuriā
⁊ offensam sibi inferendā. Et ideo opor-
tet q̄ sit talis q̄ diligat oēs sibi p̄tradicē-
tes vel psequētes aut ip̄m occidere volen-
tes. ita q̄ tanta sit in eo bonitas q̄ omēs
remittat offensas. et de nullo velit vindi-
ctam ppter aliquā iniuriā. qm̄ talis ē ne-
cessarius hominibus p satisfactiōē. Dñ
ta bōitas ⁊ benignitas erit ista: q̄ tal ho-
mo iustus ⁊ innocēs velit mori et dare vi-
tam suam p hoīb. iniustis: iniq̄s: ma-
lis ⁊ ingratiſsimis: p̄dit⁹: et om̄i pena di-
gnis: ⁊ p peccatis: culp̄is ⁊ offensis om-
niū hoīm totius m̄di. Et ideo necesse ē
ppter predicta: q̄ iste hō sit de genere eo-
rū: adē hoīm q̄ obligati sunt ad penā pro-
pter amorē: vnitatē ⁊ p̄p̄inquitatem. qm̄
magis diliget hoīes et cōpatiet eis. quia
erit de natura eorū. Un̄ si fieret de nouo
sicut p̄mus homo: nō esset tantū propin-

Ep̄s pa-
tiēdo de-
buit na-
turā hu-
manā i-
spicere

Ep̄s de-
buit cru-
cifigētes
diligere

quus hominibus obligat⁹ ad penā. Dñ
tum homo ⁊ tota humana natura debe-
ret gaudere q̄ tales poterit habere homi-
nem q̄ pro eis satisfaceret.

Qualiter ille hō poterit mori ⁊ occidi
ad honorē dei: ⁊ q̄s eū poterit occidere.

Titulus. cclvi.

Et quia mors

illius hoīs q̄ erit de⁹ ⁊ homo
erit totū precium et satisfactio
liberatiōis hoīm si sit volūtarie ⁊ ad ho-
norē dei suscepta. iō vlti⁹ inuestigādū
est quō poterit ille hō vitā suā dare morti
sponte ad honores dei. an ipemet se debe-
at occidere. vel an ali⁹ eū debeāt occidere.
Sed q̄ ipemet se occideret: hoc nō eēt ad
honorē dei. imō p̄tra honorē dei. q̄ neces-
se erit q̄ ali⁹ eum occidant: ⁊ q̄ ip̄e velit
p̄mittat se occidi ad honorē dei. ⁊ tūc etiā
oportet q̄ ip̄e habeat inimicos q̄ eum oc-
cidant et psequant. et oportet q̄ etiam sit
aliqua causa: que sit ad honorē dei. p qua
sustinenda et defendenda: ip̄e det vitā suā
ad mortē: et q̄ p̄ illa causa ali⁹ occidat eū.
Et ideo inuestigemus quō poterit h̄ fieri.
Ideo p̄siderare debem⁹ q̄ iste erit so-
lus bonus inter om̄es hoīes: ⁊ om̄s ali⁹
erunt mali: nisi mater sua q̄ erit bona et
necessitate. Et cū hoīes sint lapsi ⁊ corru-
pti ac pueri: vt declaratus est in tractatu
de lapsu ad longū. p̄ p̄ns faciūt mala ope-
ra: et ducunt pessimā vitā. et totaliter faci-
unt p̄tra decem oia opa sua: et p̄tra iustis-
simā equitatē et veritatē. qz om̄es amant
suam p̄p̄riā voluntatē ⁊ p̄p̄riū honorē: et
nolunt corrigi nec audire correptōes. Et
quia ille hō p̄fectus erit totus bon⁹ p̄tra-
rius alijs hoīb. ideo oportet q̄ q̄ntū po-
terit impugnēt eorū malā vitā: ⁊ mala eo-
rū opa. et p̄dicet et corrigat hoīes per ver-
ba sua. et necesse erit q̄ dicat veritatē ho-
minibus quā hoīes nolūt audire. Et sic q̄
etiā opa sua erunt p̄traria opibus aliorū:
incurret inimicicias ⁊ inuidiā plurimū q̄
nolunt audire veritatem. ⁊ sic p̄dicando
et tenendo immobiliter ⁊ indeclinabiliter
veritatem et iusticiā: et hoc viuendo et lo-
quendo. plures habebūt eū odio vt q̄ ad
mortem. Et sic in isto mō ip̄e nec p̄pter

Ep̄s de-
buit ab
alijs oc-
cidi

Ti. cclvi.

D. ep̄s
pp̄t ve-
ritatē et
iusticiā
debut
occidi.

odium nec ppter timorē mortis non ve-
lit desistere a veritate et iusticia sic occidēt
eum. qz p̄trarius est eis. et ipse p̄mittet se
occidi fortissime et firmissime: p̄suerādo
in his q̄ dei sunt. Nonne tūc dabit vitam
suā sponte ad honorē dei? Quāuis enim
ipse tenet dicere veritatē: et eā tenere viuē
do et loquēdo ad honorē dei. n̄ non tenet
mori p̄ honorē dei ex debito nisi ipse velit.

**Ep̄s mo-
riēdo de-
dit alijs
exēplū.**

Item in hoc etiā dabit exemplū efficacis-
simū alijs hoibz vt nullo modo deserant
nec relinquant veritatē dei nec iusticiā ei?
nec recedant ab illa ppter mortem quam
aliqñ ppter necessitatē patientē: vt soluāt
cū illo q̄ nullo mō mori debebat: s; spon-
te ad moriendum se obtulit: et in hoc fecit
deo honorē maximū. **U**nde non erit hoc
exemplū magnū et efficacissimū: vt sic
alijs hoies postq̄ cognouerint eū et verita-
tem: et quanta p̄sona erat ipse. animentē et
inflāmentē et imitentē eū: vt ppter nulla in-
cōmoda q̄ eis poterint obesse declinent a
iusticia quas deo debent. cū etiā aliqñ de
necessitate mori debeant. cum ipse qui nec
p̄ se mori ex debito debebat: nec pro alijs
poterat cogi mori. nec voluit p̄seruare tā
p̄ciosam vitā. imo seipm et tam p̄ciosaz p̄-
sonam tam volūtariē dedit in mortē pro-
pter veritatē et iusticiā defendendam. q̄s-
uis ex debito talis p̄sona qz erat hō: debe-
bat deo omnē obedientiā: et facere p̄ veri-
tate et deitate quicqd̄ poterat: et h̄ virtu-
te p̄me obligationis. **A**t rāmen h̄ est citra
mortē. qz ex debito nullo mō mori debe-
bat. **E**t iō moriēdo sp̄ote relinquit hoī-
bus exemplū vt siliter faciant: et ne time-
ant mori. **S**ic q̄suis illi q̄ occidunt euz:
mala occidunt voluntate. atramē q̄a ipse
sustinebit hoc spontanea volūtate ad ho-
norem dei et ad vtilitatē totius hūane na-
ture. iō laudabiliter et misericorditer susti-
nebit. **S**ed miranduz erit quō poterit
esse tanta crudelitas: inuidia et malicia in
illis homibus: q̄ velint eum occidere tā
bonum hōmiem vt erit. qm̄ nulli nocbit

Un̄ sit nec nocere poterit. qm̄ erit summe beni-
gnus. **M**axima ḡ debet esse ista inuidia
dia ex q̄ et malicia. **E**t vnde poterit ista generari?
Et iō notandum est q̄ totum genus hu-
manum est sub p̄tate et captiuitate p̄mi

angeli mali et neq̄ssimi. et iō qz ille erit hō
nouus in mūdo q̄ predicabit et docebit
nouam doctrinā: et oīa noua q̄ p̄nebūt
ad honorem dei et ad liberatiōem hoim.
et totaliter opabit oīa q̄ faciet p̄tra diabo-
lum et ad suū regnū destruenduz. **U**n̄ cū
ille hō debeat liberare genus humanum
ab obligatiōe infinita et satisfacere p̄ om-
nibz: oportet ipm̄ pugnare totis viribz cō-
tra captiuitatē hoim: vt remoueat hoies
a captiuitate diaboli. **U**n̄ diabolus erit
p̄ncipalis et capitalis inimicus ei? et sic
inter eos erit bellū sed secretū. **N**ā diabo-
lus videns talē nouū hoīem q̄ nunq̄ ap-
paruit in mūdo: et sup̄ quē nullā poterit
habere p̄tatem: timebit suū regnum et do-
minū p̄dere. et sic resistet totz viribz huic
homini: et suadebit suis mēbris. scz ma-
lis hoibz vt eū occidant et p̄dant. et hoc qz
ipse nō pōt sibi nocere p̄ se. et sic p̄ mediu
alioz occidet eū diabolus q̄ntū in eo est.

Et iō ppter inuidiā quā habebit iste ma-
lus angelus p̄tra istū nouū hoīem: inflā-
mabit et cōcitabit aliq̄s malos hoies si-
bi adherētes p̄tra istum. et generabit tan-
tam inuidiā p̄tra eū: vt oīno velint eū oc-
cidere. qz aliter nō poterit ei nocere. **S**ic
diabolus tractabit mortē suā: et dabit to-
tum p̄siliū secretū vt occidat eū p̄ malos
hoies ministros suos si pōt: nec aliter ces-
sare poterit donec h̄ fecerit. qz nō poterit
sustineretalem hoīem sibi p̄trarium. **E**t
sic patet vnde poterit tanta inuidia et cru-
delitas insurgere p̄tra eū. **E**t hic appare-
bit summa benignitas istius hoim. q̄a
moriētur etiam sponte pro occidentibus
ipsum: et p̄ inimicis suis et p̄ peccatis eo-
rum. **E**t iō quia diabolus occidet talem
hoīem iustū et innocentes: q̄ nullo mō de-
bet mori nec obligatur morti. nec diabo-
lus habet aliqd̄ ius in eo. iō ipse cōmittit
maximam iniusticiā p̄tra istū hoīem in-
nocentē. iō veraciter erat dignus p̄dere to-
tum ius qd̄ credebatur se habere super ho-
mines: q̄suis in veritate nulluz habebat.
Et quia sicut inuasit homines in q̄ nullū
ius habebat. ita perdidit ius si qd̄ h̄re
videbat in alijs hoibz. **E**t sic ille hō satis-
faciet pro tota humana natura: et morie-
tur laudabiliter ad honores dei: et libera-

Inuidiā
a diabo-
li p̄tra/
uit inde
os i mor-
tem xpi

Iusta
victoria
xpi p̄ di-
abolū p̄
mortem

Titulus. cclvii

Chris⁹ vicidia boluz p iusticiaz
bit hoiem a prate diaboli. et hoc p vera iusticia. Et sic vincet diabolū p iusticia veram. et iustū est qd diabolus sit captivus eius ppter iniuriā et iniusticiā quā sibi fecit. Et sic hō acq̄sivit p iusticiā potestare et dominū supra diabolū. Et sicut diabolus vicit p̄mū hoiem p deceptiōem et falsam p̄missionē: et subiugavit euz sibi. ita hō vicit diabolū p iusticiam et captivavit. Et qz ille hō erit deus et fili⁹ dei. idō nō faciet diabolo iniusticiā. sed faciet humanitati de diabolo verā iusticiā. Et idō p̄m veram iusticiā diabolus erit sub pedibus istius hois: et ip̄e tenebit ip̄m iustissime captivatum. Ecce qualiter poterit fieri vera liberatio hoim p mortē illius qui erit simul deus et homo: et a diabolo et a peccato seu iniuria et offensa dei: et a pena infinita. Sic mors istius hominis vincet diabolū et omnē culpā et peccatū. Et sicut diabolus decipiendo hoiem subiugavit eum sibi. ita decipiendo seip̄m quia inuadet et occidet istū hoiem: captivabit et liberabit ab isto hoie cum adiutorio divinitatis p iusticiā. Et sicut d̄mus homo fuit sub potestate diaboli. ppter inobedientiam quā fregit: et fuit i ira dei: et sepatus a cōsortio et amicitia dei. ita et p obedientiam istius hominis q̄ erit maior p̄mo homine: quā servabit vsqz ad mortē inclusive. scz tenēdo veritatē dei et iusticiam ad quā obligat ois hō: et quā de⁹ vult et exigit ab omi hoie. homo erit dign⁹ liberari tam a prate diaboli q̄ ab ira dei. et restitui ad amicitia dei. qz obedientia cōputabitur p inobediētia. Sicut enī inobediētia facta ē p hoiem. ita obediētia etiam facta est p hoiem. et maxime qz ista obediētia in infinituz supabit illam. qz erit facta cū difficultate scz mortis. et p maiorem scz hoiem et filium dei. Et ita magis erit acceptabilis deitati obediētia voluntaria istius hominis q̄ fuerat displicibilis inobediētia p̄mi hominis. et maior erit honoratio istius hominis: q̄ fuerat inhonoratio p̄mi hominis. Et sic totaliter annihilatur et destruet iniuria et offensa p̄mi hominis: et a tota natura humana.

Qualiter mors istius hominis que est necessaria p satisfactione omnium hominum

prevallet et magis ponderet q̄ numerus et magnitudo omnium peccatorum et offensarum omnium hominum.

Titulus. cclvij.

Quonia aut iam declaratum est qd mors illi⁹ hois erit satisfactio et precium p peccato hois et toti⁹ humane nature: et p culpis offensis et iniurijs hoim. Et cū iam declaratum sit qd quodlibet peccatū seu offensa p̄tra deū ascendit in infinitū: et qd habeat quādam infinitates. et oportet qd p̄m mensurā peccati et offense fiat satisfactio. et cū p vno peccato infinite culpe: infiniti mundi pleni creaturis non possent satisfacere. et ideo cū peccata sine iniurie sint sine numero cōtra deū: et possint esse et multiplicari in infinitū et crescere. videamus quō mors istius hominis qui erit de⁹ et homo: q̄ erit necessari⁹ p satisfactione: erit sufficiens satisfactio et sufficiens precium p oibus peccatis oim hominum. et videam⁹ etiā qualiter plus ponderet mors ista q̄ numer⁹ et magnitudo oim peccatorum. Ideo ad h̄ cognoscendū optet ponderare vitā illius hois quāntū valebit et quānti valoris et quānti precij erit. Tūc humanitas illi⁹ hois plus valebit in p̄ciositate et excellentia: in nobilitate et bonitate et in dignitate q̄ oēs hoies q̄ fuerūt: sunt et erūt et q̄ p̄nt esse et q̄ omēs creature. qz hō iste erit deificat⁹. et sua humanitas erit vnita deitati in vna p̄sona. Et idō ppter istā vniōem et ppter istud m̄mōniū altissimū: ista humanitas ascēdet ad summā dignitatem: Sicut ei iam declaratum ē vlt⁹ fuit de spōsa respectu spōsi i capitulo de amore quālibet sponsa ascēdit et nobilitat ppter spōsuz cui vnitur: quāvis etiā sit infinita et paup̄ima inter oēs mulieres. si assumit a rege p regia: fit nobil⁹ et magna valde. Sicut erit de humanitate hois istius. qz erit vnita et copulata inseparabiliter tāqz spōsa spōso deitati. et idō erit p̄portionata necessario iuxta dignitatem deitatis tāntū quāntū fieri poterit. Et ad huc ista vnio erit maior multo q̄ spōsi et sponse. quia vna p̄sona erit de⁹ et homo. et idō vt ille homo erit infinitus et plus valebit q̄ omnes homines cum sint finiti. et etiam q̄ oēs creature: cū nō sit cōparatio inter finitū et infinitum. Et ideo si vō

Uita
xpi fuit
p̄ciosior
oibz ho
minibz.

Ti. ccl
vij.